

Publicerad 2016-12-14 19:53 av Tommy Vähä-Rainio

Ensamhet

Han väntade bara på att dö

När han öppnade dörren,
slog cigarettröken mig i ansiktet som en mur.

Hålögd med släpande fötter,
återvände han till sin Text TV,
efter att han gav sitt tillstånd för mig att komma in.

Den lilla ettan var sparsamt möblerad,
med gamla möbler du finner på en loppmarknad.

Han satt tyst i det rökiga dunklet.
och fingrade på fjärrkontrollen,
medan jag besiktigade det jag skulle.

Persiennerna var nerdragna.

Det hängde inget på väggarna.

På toaletten fanns det rester av spya på toaletttringen.

Och även på handfatet fanns det spya,
men med inblandat blod.

Jag hörde att de nyligen hade städat ur hela lägenheten,
då den hade klassats som sanitär olägenhet.

Och innan jag klev in,
sade de att jag skulle behålla skorna på.

Jag såg inga fotografier på någon familj,
barn eller barnbarn.

Han föreföll helt ensam.

I sin lilla tragiska etta.

Bortglömd.

Bortom all räddning.

Och väntade bara på att dö.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten